

အသွင်ကူးပြောင်းမှုနိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်များနှင့်
နိုင်ငံရေးဘောဂပေဒဆန်းစစ်မှုများ

၂၀၁၁ အလွန်ပြင်းမာရေးရာသုံးသပ်ချက်များ

သန်းစိုး

ဘောဂပေဒ

ပိုက်ဘောဖြတ်နည်း၊ ၅ ကျပ်၊ ၁၀ ပြား သိအိုရီနှင့် ခေတ်သစ် ရှမ်းညီနောက် သုံးဦး

တစ်ခါတစ်ရံ စီးပွားရေးသမားတို့က

ဈေးကွက်အနှုတ်အသိမ်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတင်းအချက်အလက်
လက်ဦးမှုကြောင့်လည်းကောင်း ပွပေါက်တိုးနိုင်မည့် လုပ်ကွက်များ၊
အခွင့်အလမ်းများကို ရရှိသွားတတ်ကြသည်။ ဥပမာအားဖြင့်
မော်တော်ကားဟောင်းများ သိမ်း ဆည်းမည်ဆိုသည့်
သတင်းအချက်အလက်ကိုကြိုတင်ရရှိထားသည့် ခရိုနီအသိုင်းအဝိုင်းများက
ထုတ်ပြန်ချက်မပေါက်ကြားမီ ဈေးကွက်တွင် အနှုတ်အသိမ်းကြမ်းကြမ်းဖြင့်
လိုက်လံသိမ်းဆည်း လိုက်သည်။ ဒုတိယဖြစ်ရပ်မှာ အိုးအိမ်ခြံမြေတိုက်တာ
အရောင်းအဝယ်လောကတွင်လည်း စက်မှု ဇုန်များ တည်ဆောက်မည်ဟု
သတင်းထွက်ခြင်း၊ ဒလ-ရန်ကုန် တံတားထိုးမည်ဟု စီမံကိန်းအသံ
ထွက်လာခြင်းတို့ကြောင့် ထိုနေရာတစ်ဝိုက် အိုးအိမ်ခြံမြေတိုက်တာများ
မိုးထောင်သွားတော့ သည်။

ပိုက်ဘောဖြတ်နည်း အသုံးအနှုန်းသည် အိမ်ခြံမြေ တိုက်တာများ
ဈေးကွက်တွင် သုံးသည့် စီးပွားရေးအသုံးအနှုန်းဖြစ်သည်ကို သတိမူသင့်သည်။
တစ်ခါတစ်ရံ စီးပွားရေးခွင် ဖြစ်သွားပြီဟု ဆိုပြီး အိမ်ခြံမြေ၊ တိုက်တာများ
လိုက်ဝယ်ပြီးနောက် ရုတ်တရက်ဈေးထိုးကျခြင်း၊ ဈေးကွက်အေး သွားခြင်း
စသည့်အခြေအနေတို့တွင် ငွေထုပ်ကြီးကြီးပိုက်ထားသည့် ဈေးကစားသူများလက်ထဲ
အလုံးအရင်းလိုက်မိနေခြင်းကို အိမ်ခြံမြေပိုက်ဘောဟု သုံးနှုန်းကြခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ထဲ ငွေထုပ် ကြီးကြီးရှိသူဆိုသူများက အာဏာပိုင်နှင့် ပိုင်ရာဆိုင်ရာများ၊
နီးစပ်ရာ နီးစပ်ကြောင်း များ၊ အစ်ကို ကြီး၊ ညီလေး ဆက်ဆံရေးရှိသူများ၊ ခါတော်မီ
ဈေးကစားသူများ၊ ငွေမည်း၊ ငွေဖြူ ပြောင်းသူများ၊ အလွန်အကျွံ
ပိုက်ဆံရထားသူများကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

ဤကား ဈေးကွက်တွင် သတင်းအချက်အလက်၏
စီးပွားရေးလုပ်စားကိုင်စားကို ဖန်တီး နိုင်ခြင်းကြောင့် အခွင့်အလမ်း အမိအရ
ဆုပ်ကိုင်မိသွားသူများ၏ သာဓကဖြစ်စဉ်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးတွင်
သတင်းအချက်အလက် အားပြုသောသူများနှင့် သတင်းအချက်အလက် အားမပြု
သောသူများအကြား စီးပွားရေးပိုက်ဘောမိနိုင်မည့် အခြေအနေမှာ ၅၀
ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။

အိုးအိမ်ခြံမြေ တိုက်တာစီးပွားရေးတွင်
သတင်းအချက်အလက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ဈေးကွက် အလှုပ်အယမ်းကြောင့်ဖြစ်စေ
ဦးသူက အကုန်ယူ (first winner rake all) သဘောတရားဆန် သောကြောင့်
အရင်းအနှီးကြီးကြီးရှိသူများလက်ထဲတွင် အခွင့်အလမ်းတင်းကြမ်းရှိနေသည့်
မြန်မာ ပြည် အိမ်ခြံမြေဈေးကွက်အား စနည်းနာခြင်းသာဖြစ်သည်။

* *

ဖြစ်ရပ်နှင့် ပိုက်ဘောဖြုတ်နည်း

အထူးစိတ်ပူစရာမလိုသည့် အချက်များ လက်ထဲ
ငွေထုပ်ကြီးကြီးမားမားရှိသူများက အိုးအိမ်ခြံမြေ တိုက်တာတို့၌
ပိုက်ဘောမိသွားသည်ဆိုစေဦး။ မည်သို့ ပြန်ကစားရန် စိတ်ကူးကြံဆ မှုများ
အစီအစဉ်တကျရှိကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၅ ကျပ်စုသူများက

မည်သည့်ပိုက် ဘောကို မည်သို့ဖြေရှင်းသနည်းဆိုသည်ကို
မြန်မာ့စီးပွားရေးအလုပ်ဖြစ်နေမှုကို ဖြစ်ရပ်များဖြင့် ရှင်းပါတော့မည်။

ဒဂုံမြောက်ရှိ အိမ်ခြံမြေများ ဈေးကောင်းပေးဝယ်မည်ဆိုသည့်
ကြော်ငြာကို အပတ်တိုင်း၊ လစဉ်တိုင်း တွေ့ဖူးနေကြဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သိန်း ၅
ထောင်တန်မြေကွက်များ အမြန်ဝယ်လိုသည်၊ ပေတစ်ရာပတ်လည်ခြံ
အမြန်ငှားလိုသည် စသည့်ကြော်ငြာများကို လူတိုင်းတွေ့ဖူးပါလိမ့်မည်။
ကြော်ငြာများထည့်ရန် ကုန်ကျငွေမှာ သောင်းဂဏန်းသာရှိမည်ဆိုသော်လည်း
ဈေးကွက်အလှုပ် အယမ်း၊ ဈေးကွက်ကောလာဟလ၊ ဈေးနှုန်းအပြောင်းအလဲက
ကြောက်ခမန်းလိလိ မြန်ဆန်လာ တော့သည်။ ထိုအချက်ကို လက်ထဲ
ငွေထုပ်အကြီးကြီးကိုင်ပြီး အိုးအိမ်ခြံမြေတိုက်တာ ဝယ်လှောင် ထားသူများ
ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။

ထိုသတင်းဖြစ်ပြီးနောက် ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့်
ငွေထုပ်ကြီးကြီးကိုင်သူများ ဝယ်အောင်း ထားသော နယ်မြေသို့ ၎င်းတို့၏ အတွင်းလူ၊
အပြင်လူ၊ ဒလံများ စသည့် ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံဖြင့် တစ်ဖက်လှည့်ပြန်ဝယ်ရန်
ဈေးကွက်အရောင်ပြမည်ဖြစ်သည်။ မည်သို့အရောင်းပြသနည်းဆိုသော် လင်ခရုဆာ
ကားနက်ကြီးအား ရပ်ကွက်ထဲသို့ဝင်လာမည်။ လူစည်ကားရာ ရပ်ကွက်ထိပ် လက်
ဖက်ရည်ဆိုင် သို့မဟုတ် ဈေးကွက်ဖြစ်မည့်နေရာတွင် ကားထိုးပြီး
အိမ်ခြံမြေဝယ်လိုကြောင်း ဈေး စနည်းနာမည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်
တစ်ခုခုစားသုံးပြီး ကျသင့်ငွေကို ၅ ထောင်တန်အုပ်ထဲမှ ထုတ်ပေးမည်။
လူများရှေ့တွင် ငါးတောင်တန် ပြန်မအမ်းနဲ့၊ ယူထားဆိုပြီး အသိပေးမည်။ ဤလို
ရှုခင်းရှုကွက်ကို နေရာအနှံ့ ထည့်လဲသုံးမည်ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လင်ခရုဆာ ကားနက်ကြီးထဲမှ မိမိလူသာဖြစ်သည့်
ဒလံက ၎င်း၏ သူဌေး တစ်ဖြစ်လဲ ငွေထုပ်ကြီးကြီးပိုက်ထားသူများ ကိုင်ထားသည့်
မြေကွက်၊ အိုးအိမ်ခြံမြေ တိုက်တာကို ခေါ်ဈေးပေးဝယ်လိုက်မည်။ ထိုကဲ့သို့

အရောင်းအဝယ် နှစ်ခုလောက်ဖြင့် အရောင်ပြလိုက်မည်ဖြစ် သည်။ နောက်ပိုင်း
လမ်းလျှောက်ပွဲစားများ၊ အခြားအိုးအိမ်ခြံမြေ လုပ်စားသူများ၊ မူးစေ့၊ မတ်စေ့
စုထားသော မြေဝယ်လိုသူများ လူစည်ကားရာနေရာတွင်
သတင်းဖြန့်လိုက်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အလုပ်ဖြစ်သွားသောနေရာတွင်
အိုးအိမ်ခြံမြေ တိုက်တာဈေးနှုန်းများ ထောင်တက်သွားတော့မည်။ ဘာစီမံကိန်း၊
ညာစီမံကိန်း အသံပစ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ဈေးနှုန်းများထောင်တက်ရန် လုပ်တော့
မည်။ ဈေးနှုန်းထောင်မတက်လျှင်လည်း ထိုနေရာတစ်ဝိုက်
ဝယ်လိုအားများလာသော အခြေအနေ နှင့် တွေ့တော့မည်။ ထိုကဲ့သို့ ဒလံ၏ အပို့နှင့်
ဈေးကွက်၏ အလှုပ်အယမ်းကို ငွေထုပ်ကြီးကြီးပိုက် မြေကစားသူများက
အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ စနည်းနာထားပြီးသားဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ အရောင်းအဝယ် အရောင်ပြပြီး ရောက်ရောက်လာသည့်
တစ်ပိုင်တစ်နိုင်များ၊ အသေးစား မြေကစားသည့် ငွေမည်း၊ ငွေဖြူ ပြောင်းလိုသူများ၊
အလကားနီးနီး ပိုက်ဆံရထားသူ များက ထိုဈေးကွက်နောက်သို့ ထိုလိုက်ကြရာ
အိမ်ခြံမြေဈေးနှုန်း ဝယ်လိုအားထိုးတက်သွားတော့ သည်။ ထိုနည်းဖြင့် ၎င်းတို့
ပိုက်ဘောမိထားသော မြေကွက်များ၊ တိုက်တာ အိုးအိမ်မြေ၊ ကား များကို
ထုတ်ရောင်းခြင်းဖြင့် ပိုက်ဘောဖြုတ်ခြင်းသည် ဈေးကွက်စကားလုံး
ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပိုက်ဘောစီးပွားရေးကား
မြန်မာ့အိမ်ခြံမြေဈေးကစားသူများအတွက် အချို့ကြီး လုပ်စားကိုင်စား
အလုပ်ဖြစ်နေတော့သည်။

* *

ထိုကဲ့သို့ ငွေထုပ်ကြီးကြီးပိုက် အိမ်ခြံမြေရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ

ပိုက်ဘောမြှုပ်နှံခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဈေးနှုန်းဝန်ပိမှုဒဏ်က မည်သည့်နေရာတွင် ပိုပြီးအထိနာလာသနည်း ဆိုသည် ကို ဆန်းစစ်ခြင်းဖြင့် စီးပွားရေးဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများ နိမ့်သူကခံစားရန် အကြောင်းဖန်လာတော့ သည်။

ဤသဘောကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအတွက် ပြန်ရချက် (Rate of Inversment)

ROI နည်းဟု အကြမ်းသိထားရမည်ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ Rate of Inversment နည်းအရ ၅ ကျပ်စုသူနှင့် ၁၀ ပြားစုသူဟာ စုတာချင်းအတူတူ အကျိုးခံစားခွင့် ကွဲပြားပုံကို နှစ်မျိုးခွဲခြားပြီး ရှင်းပြပါမည်။ ဥပမာ- ၅ ကျပ်စုသူ (သို့မဟုတ်) သိန်း ၅၀၀ ဖြင့် မြေကွက်၊ တိုက်ခန်းစသည်ဖြင့် စပြီး ဝယ်လှောင် ထားမည်။ ၁၀ ပြားချင်း တဖြည်းဖြည်းစုသူများက လခစားဝန်ထမ်းများ၊ အိမ်ငှားနေသူများ၊ လမ်း ဘေးဈေးသည်များ၊ သာမန်အစိုးရဝန်ထမ်းများ၊ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ဈေးသည်များ စသည်တို့ အကျိုး ဝင်ပါလိမ့်မည်။

၅ ကျပ်စုသူ အုပ်စုများနှင့် ၁၀ ပြားစုသူ အုပ်စုများက တစ်ချိန်တည်းတွင်

ငွေစတင်စုမည် ဆိုကြပါစို့။ ၅ ကျပ်စုသူ၏ တန်ဖိုးနှိုင်းယှဉ်ချက်အရ ထိုပမာဏထဲတွင် တန်ဖိုးညီမည့် မြေကွက် တစ်ခု၊ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း၊ ကွန်ဒိုတစ်ခု ဝယ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၀ ပြားစုသည့် အုပ်စုများက ၅ ကျပ်စုသူ အုပ်စုများပိုင်ဆိုင်ထားသည့် တိုက်ခန်း၊ မြေကွက်၊ ကွန်ဒိုကို အပိုင်ဝယ်နိုင်ရန် ၁၀ နှစ် စုရမည်ဖြစ်သည်။ ဤတွင် ၁၀ ပြားစုသူများ တိုက်ခန်း၊ မြေကွက်၊ ကွန်ဒိုဝယ်ရန် အိပ်မက် အကောင်အထည်ဖော်ရန် ၅ ကျပ်စုသူ အုပ်စုများထက် ၁၀ နှစ် အလိုလိုနောက်ကျနေပြီဖြစ်သည် ဆိုသည်မှာ ရှင်းနေပါမည်။ ၅ ကျပ်တန် အုပ်စုများ၏ ဈေးကစားမှုကြောင့် ၁၀ ကျပ်၊ ၂၀ ကျပ် စသည်ဖြင့် အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ တဖြည်းဖြည်းတက်သွားပါလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ ဈေးတက်သည့် အရှိန်ကြောင့် ၁၀ ပြားစုသူများက နောင် ၁၀ နှစ်၊ ၂၀ နှစ်၊ နှစ် ၅၀ ဖြင့် နောက်ကျပြီးရင်း နောက်ကျမည်ဖြစ်တော့သည်။ ယုတ်စွာအဆုံး သေသွားလျှင်ပင်

အိမ်ပိုင်ယာပိုင် မြေပိုင်ဘဝ ရောက်မည်မဟုတ်တော့ပေ။

ဤတွင် ၅ ကျပ်စုသူ အုပ်စုများထဲမှ ပိုက်ဘောမိသူများက ၃လံ၊ ကြော်ငြာ၊ လင်ခရူဆာ၊ ငါးထောင်တန်များဖြင့် အရောင်ပြလိုက်သော ဈေးကွက်လှုပ်ယမ်းလိုက်သောကြောင့် ထိုးတက် လာသော ဈေးနှုန်းကို အဓိလိုက်နိုင်ရန် ၅ ကျပ်အုပ်စုထဲမှ လူများ၊ ငွေထုပ်ပိုက်ထားသူများသာ ထိုဈေးကွက်ကို လိုက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မူးစေ၊ မတ်စေ စုသူများ၊ ၁၀ ပြားစုသူများထဲမှ တစ်ဦး တလေ ထိုဈေးနှုန်းကို လိုက်နိုင်မည်မဟုတ်တော့ပေ။ ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေး မဟုတ်၊ တိုက်ခန်း၊ အိမ်ပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေး ဖြစ်ရတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ၅ ကျပ်အုပ်စုများ၏ ပိုက်ဘောမိနေသော အိမ်ခြံမြေများကို အထက်ဥပမာ အတိုင်း အရောင်ပြောင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် ၅ ကျပ်ဖြင့် ဝယ်ထားသော ခြံ၊ မြေ၊ အိုးအိမ်၊ တိုက်တာ များက ၁၀ ကျပ်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ၅၀ ကျပ်တန်များ တစ်ရှိန်ထိုး ဈေးနှုန်းထိုးတက်သွား တော့မည်။ ထိုကဲ့သို့ ၃လံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကြော်ငြာဖြင့်လည်းကောင်း စီးပွားဖြစ်နေကြသည့် ၅ ကျပ်စုသူ အုပ်စုများကြောင့် ရန်ကုန်မြို့အပါအဝင် မြို့ကြီးပြကြီးများရှိ မြေများ၊ အိုးအိမ်တိုက်တာ များ ဈေးထိုးတက်နေသည်ကို မျက်မြင်တွေ့နေရပြီးဖြစ်သည်။

* *

ခေတ်သစ်ရှမ်းညီနောင်သုံးဦးနှင့် အိမ်ခြံမြေ ဖြေဆေး

အေဒီ ၁၂ ရာစုအလွန် ပုဂံပျက်ပြီးနောက် ၁၄ ရာစုနှစ်အတွင်း ရှမ်းညီနောင်သုံးဦးကား ဗမာနယ်မြေများကို ဝင်ရောက်စိုးမိုးလာသည်။ စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ စသည်ဖြင့် နယ်မြေအပိုင်စားခဲ့ ကြသည့် သီဟသူအပါအဝင်

ရှမ်းညီနောင်သုံးဦး အုပ်စိုးခဲ့သည့် ပဒေသရာဇ် သမိုင်းပုံစံ
ပြန်ကောက်ရမည့်အခြေအနေ ဖြစ်နေတော့သည်။

ယခု ဝင်ရောက်လာသောအုပ်စုမှာ ရှမ်းညီနောင်များ
အရေခြုံသူများလား၊ လွန်ခဲ့သော လက မီဒီယာတစ်ခုမှ သိခဲ့ရသော တရုတ် ၁၀၀
များလားဆိုသည်ကိုတော့ တပ်အပ်မသိနိုင်သေး ပေ။ ရှမ်းလူမျိုး အမည်ခံများ၊
ရှမ်းတရုတ် အမည်ခံများဆိုသည်ကို သုတေသနပြုသင့်သည်။ ယခုမူ
မျက်ပေါက်ကျင်းသူများ၊ ဘာသာစကားမတူသည့် အသားဖြူသူများကား
ရန်ကုန်အပါအဝင် မြို့ပြ များရှိ မြေဈေး၊ အိမ်ဈေး၊ ခြံဈေး စသည်ဖြင့်
ဈေးကွက်အလှုပ်အယမ်းနှင့် ငွေမည်း၊ ငွေဖြူ ပြောင်း သူများ၏
ဈေးကွက်ဖြစ်သွားပါလျှင် မည်သည်ကန့်သတ်မှုကိုမဆို
ကျော်လွှားနေဦးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်ခြံမြေ အလှုပ်အယမ်းဈေးကွက်သည်
နိုင်ငံရေးသို့ ဝင်ထိနိုင် မထိနိုင်ဆိုသည်ကိုတော့ ခန့်မှန်းရန်မလွယ်ဟုဆိုသော်လည်း
ဥပေက္ခာပြုထား၍ မရပါ။

မကြာသေးမီက ရန်ကုန် မြို့နီစီပယ်။ မန္တလေးမြို့နီစီပယ်များမှ
မြို့အလိုက်၊ ဒေသ အလိုက်၊ ဇုန်အလိုက် မြေဈေး၊ ခြံဈေး၊ အိမ်ဈေးများ
မူသေဈေးနှုန်း (Fixed price) သတ်မှတ်လိုက်ပါသည်။
အိမ်ခြံမြေဈေးနှုန်းဖောင်းပွမှုကို ဤကဲ့သို့သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဈေးကွက်တွင်
မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ဖြစ်ခဲ့သနည်း။ ဈေးနှုန်းများ ထိုးကျသလား၊
အရောင်းအဝယ် ထိုးကျ သွားသလဲ၊ အစိုးရအခွန် တက်လာသလား၊ လူထုက
ဈေးကွက်ဈေးနှုန်းအတိုင်း အရောင်းအဝယ် ပြန်တည့်မတ်သွားသလားဆိုသည်ကို
သက်ရောက်မှုများ ဖြေကြည့်ရန် လိုအပ်လာပါသည်။ ထိုအခြေအနေမျိုး
တွေ့ရမည်မဟုတ်ဘဲ ပုန်းရှိုးကွယ်ရှိုး အရောင်းအဝယ်ဖြစ်နေခြင်း၊ စာချုပ်များ တွင်
ဂဏန်းများပြောင်းခြင်းသာဖြစ်ပါက ဈေးနှုန်းလည်း ထိုးကျသွားမည် မဟုတ်ပေ။

တိုက်ခန်းများ၊ မြေကွက်များ များစွာစုဆောင်းထားသူများက

အချိန်ကာလတစ်ခုအထိ အောင်းထားနိုင်သည်။ အိမ်ခြံမြေ ရောင်းလိုအား
အကန့်အသတ်ရှိနေသရွေ့ ပိုက်ထားသည့် ခြံမြေ တိုက်တာ အိုးအိမ်များအတွက်
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပြန်ရချက်အချိုး (Rate of Iversment) က အခြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုထက်
မြင့်မားနေသေရွေ့ မည်သည့်ကန့်သတ်ချက်ကိုမဆို အောင်းထားနိုင်သည်။

* *

အဖြေကား မည်သို့နည်း

ယခုအစိုးရသစ်တွင် ဟိုတယ်နှင့်ခရီး စီးပွားကူးသန်း ဝန်ကြီးဌာနတွင်
မဟာဗျူဟာ ချမှတ်ဆောင်ရွက်နေသည့် လုပ်ငန်းများရှိနေပြီးဖြစ်သည်။ အိမ်ခြံမြေ
ဝယ်လိုအားနှင့် ရောင်းလို အား မမျှခြင်း၊ ဈေးနှုန်းဖောင်းပွမှုများကို ဖြေရှင်းရန်
အစိုးရတွင် မဟာဗျူဟာ ချမှတ်ဆောင်ရွက် ရတော့မည့် အခြေအနေတွင်
ရောက်ရှိနေသည်။ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပုဂ္ဂလိက
ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကား ပြည်သူ့အိုးအိမ်လုပ်ငန်း (Public Housing) များ၊
တန်ဖိုးနည်း အိမ်ရာများ ဆောက်လုပ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။
ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက် စေရန် အစိုးရဘဏ်နှင့်
ပုဂ္ဂလိကဘဏ်များကား နှစ်ရှည်ချေးငွေများဖြင့် ပံ့ပိုးရတော့မည်။ တန်ဖိုး
နည်းအိမ်ရာ၊ တန်ဖိုးသင့်အိမ်ရာ၊ လူလတ်တန်းစားအတွက် အိမ်ရာများကို
အပြိုင်းအရိုင်း ဆောက် လုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ငွေထုပ်ကြီးကြီးပိုက်ပြီး
တန်ဖိုးမြင့်ထားသော ခြံမြေအိုးအိမ်တိုက်တာများ ဈေးနှုန်း နှင့်ယှဉ်နိုင်ရန်
တွန်းအားပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်စေရန်
အများပိုင်ကုမ္ပဏီများ ဖွဲ့စည်း ပေးရမည်။ တိုင်းရင်းသားများပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်

စီးပွားရေးလောကအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင် ပေးရမည်။ ၎င်းတို့အတွက် အရင်းအနှီး သို့မဟုတ် ဈေးကွက်၊ တင်ဒါ၊ လုပ်ကွက်များ ဖန်တီးပေးရ မည်ဖြစ်သည်။
ချေးငွေများ ဖန်တီးပေးရမည်။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများအတွက် အခြားလိုအပ် သည့် ကုန်ကြမ်းပံ့ပိုးမှုများ၊ သစ်၊ ဘိလပ်မြေ၊ သံ စသည်ဖြင့် ပေါပေါများများ ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် ရရှိရန် အစိုးရမှာ guide line ချထားပေးရမည်။
ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ခြံမြေအိုးအိမ် တိုက်တာ ဈေးနှုန်းအလှုပ်အယမ်းများအား ဈေးကွက်သဘောတရားအတိုင်း လွှတ်ထားရမည်ဖြစ် သည်။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းသည် ယခုအချိန်တွင် အလားအလာအကောင်းဆုံး လုပ်ငန်း တစ်ခုဖြစ်နေပါသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဖြစ်မှုအရ အလားအလာအကောင်းဆုံးမှာ တိုက်တာအိုးအိမ်ခြံမြေနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ ဘဏ်နှင့် အာမခံလုပ်ငန်း၊ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတို့သာ ဖြစ်သည်။ အစိုးရတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ခုတ်ရာတခြား ရှုရာတခြား ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ လတ်တလောကိစ္စ ဖြေရှင်းနည်းသုံးသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဤကဲ့သို့ မဟာဗျူဟာကိစ္စများကိုလည်း အထူးအလေးပေးသင့်သည်။

* *

ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီ၊ နိုင်ငံရေးသမားနှင့် ဗဟိုဘဏ်ရဲ့ ကိစ္စ

ပြောရလျှင် ပေါ်လစီအပိုင်းများမှာ နိုင်ငံရေးသမားများ၏ မဟာဗျူဟာနှင့်ဆိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံရေးသမားတို့က အစိုးရအာဏာ ရယူရာတွင် မဲဆွယ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မတရွေး ကောက်ပွဲများအတွက်လည်းကောင်း၊ လူထု၏ ထောက်ခံမဲ ရရှိရန်အတွက် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီဖြင့် လူကြိုက်များအောင်လုပ်ရသည်မှာ အခြေခံအကြောင်းတရားများဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးသမားများ အနေဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီများကို ပါတီမူဝါဒများအဖြစ် အကောင်အထည်ပြောင်းကြသည်ဆို ရာ၌ ဥပမာအားဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အို စောင့်ရှောက်ရေးစီမံကိန်း၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုအစီအစဉ်များ၊ လူထုထမ်းဆောင်ရသည့် အခွန်အခများ၊ လုပ်ခ၊ လစာ အကျိုး ခံစားခွင့်များ၊ ပင်စင်ဥပဒေ၊ အခွန်တံဆိပ်ခေါင်းမူဝါဒ စသည်ဖြင့် အလျှို့အင်္ဂါရှိပါသည်။

အကျဉ်းဆိုရလျှင် အဆိုပါ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးပါတီများက အစိုးရဖွဲ့စည်းမည်ဖြစ်ပြီး ထိုမှ အစိုးရ ရသုံးခန့်မှန်းခြေငွေစာရင်း၏ ရငွေ၊ သုံးငွေများကို ကိုင်တွယ်လာသောအခါ ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီ တွင် အကျိုးဝင်လာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီသည် အာဏာရယူသည့် အစိုးရသက်တမ်းတစ်ခုအတွင်း အပြောင်းအလဲရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

* *

ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီဖြင့် ချိတ်ဆက်ရာတွင် သိသာထင်ရှားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ထိုင်း ဝန်ကြီးချုပ် သက်ဆင်ခေတ်၏ နိုင်ငံရေးမဲဆွယ်မှုကို မှတ်မိနေမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ သက်ဆင်၏ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု ဘတ် ၃၀ အာမခံချက် အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ ထိုအစီအစဉ် ကြောင့် ထိုင်းကျေးလက် လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ထိုင်းအခြေခံလူတန်းစားများ၏ ထောက်ခံမှုများစွာ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲ၌ သမ္မတအိုဘားမား မဲဆွယ်မှုကာလ အတွင်း စင်ဒီဟာရီကိန်း၏ သဘာဝဘေးအန္တရာယ် စောင့်ရှောက်မှုအပေါ် အာရုံကျသွားခဲ့ကြောင်း ပြိုင်ဘက်ပါတီများ နောက်ကောက်ကျသွားခဲ့သည်ကို မှတ်မိကြဦးမည်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ဥပမာများတွင် လူထုအကြိုက် နိုင်ငံရေးမက်လုံးများဖြစ်သည့် ဘတ် ၃၀ စီမံကိန်း နှင့် သဘာဝပုံပိုးမှုများတွင် ကျခံရမည့် အစိုးရအသုံးစရိတ်ကို မည်သူက ခံမည်နည်း။ အဆိုပါ အသုံးစရိတ်များအတွက် ဝင်ငွေရရှိရန် အခွန်အခများ၊ အခြားအစိုးရ ရရှိရန် ဝင်ငွေများအပေါ် မည်သို့ ရှာဖွေမည်နည်း။ ထိုမေးခွန်းများကို အဖြေရှာရာမှ ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီနှင့် ဆက်စပ်လာ သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးသမားများအနေဖြင့် မူလက ကတိပြုခဲ့သော ရွေးကောက်ပွဲ မူဝါဒ များ အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဖြည့်ဆည်းရန် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီနှင့် တိုင်းပြည်၏ ရငွေနှင့် သုံးငွေ ကိုင်တွယ်ရန်ဖြစ်လာသည်။ ဆိုရလျှင် ငွေရှာခြင်း၊ ငွေသုံးခြင်း စီမံခန့်ခွဲမှုကို လုပ်ရတော့ မည်ဖြစ်သည်။ အစိုးရတွင် လိုအပ်သောငွေကို ချေးငှားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတကာ ပံ့ပိုးငွေ များဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခွန်အရပ်ရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရှာဖွေခြင်းဖြင့် မူလကတိပြုခဲ့သည်များ ကို အကောင်အထည်ဖော်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတွင် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီအား ကောင်းစွာမကိုင် တတ်ပါက အကြွေးတင်သွားရန် အကြောင်းအရာများစွာ ရှိနေသည်။ အစိုးရဘဏ္ဍာဆိုသည်မှာ အမှန်တကယ်အားဖြင့် တိုင်းပြည်ရှိ သယံဇာတများ၊ လူထုဆီမှ အခွန်အခများမှ

ရရှိထားသည့် ငွေများဖြစ်ခြင်းကြောင့် အခွန်ကြောင့်ဖြစ်လာသော ဝန်ပိမှု၊ အသုံးစရိတ်များကြောင့် ဖြစ်လာသော ဝန်ပိမှု (cost push inflation) ကို ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အစစ အသုံးစရိတ်များ တက်လာခြင်းသည် ငွေဖောင်းပွမှုကို တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအကြွေးများကို နောက်တက်လာမည့် အစိုးရက ဆပ်ရန်တာဝန်ရှိပါသည်။ ထို့အတူ ပြည်သူက ထိုအကြွေးများဆပ်ရန် အခွန်အခဖြင့်ထမ်းပိုးရပါသည်။ နိုင်ငံတော်က ထိုအကြွေးအား ကြွေးမြီဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများအဖြစ် ထမ်းထားရပြန်ပါသည်။ အစိုးရသုံးစွဲသည့် စရိတ်စက အားလုံး သည် လူထုထံမှ ကောက်ခံရရှိသော အခွန်အရပ်ရပ်နှင့် နိုင်ငံတော်အရင်းအမြစ်များမှ ကျခံရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ပေါ်လွင်စေမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပိလာသော အကြွေးဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးအား မဖြေ ရှင်းနိုင်ပါက နောင်တက်လာမည့် အစိုးရက ဖော်ကောင်လုပ်ကာ နိုင်ငံရေးမဲဆွယ်မှုဖြင့် လူထုကို စည်းရုံးလာနိုင်သည်။ သို့ဖြင့် နိုင်ငံရေးသမားများ၏ နိုင်ငံရေးမက်လုံးသည် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ပိမှုဖြစ် လာကာ ပြည်သူက အကြွေးပင်လယ်မျောနေရတော့သည်။ အခွန်အခများကြောင့် ဖောင်းပွမှု ရေစီးကြောင်းထဲ တဝဲလည်လည်ဖြစ်ဖို့ရာ များလာသည်။

* *

အခွန်အကောက်များနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ပိမှု

ဤတွင် အစိုးရဝင်ငွေများရရှိရန် အခွန်ကောက်မှု လုပ်ငန်းစဉ်များကို လေ့လာရတော့ သည်။ ထိုကဲ့သို့ အခွန်ကောက်မှု အဆင့်ဆင့်တွင် အခြားတစ်ဖက်က ပြန်လည်စဉ်းစားရာတွင် အခွန်ကောက်ခံမှု နည်းလမ်းများကို

စတင်စဉ်းစားရန်လိုပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် -

(၁) မိမိတို့နိုင်ငံ၏ ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် ဝင်ငွေအဆင့်အတန်းကြောင့် ပေးရမည့်အခွန် မည်ရွေ့မည်မျှ ကောက်ခံခြင်းဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည် ရှိ/မရှိကို ဆန်းစစ်ရန်လိုအပ်လာပါသည်။

(၂) လက်ရှိကောက်ခံနေသော အခွန်စနစ်ယန္တရား (Organization Structure) တစ်ခု လုံး၏ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်ကို လေ့လာရန်လိုအပ်လာသည်။

(၃) အခွန်ကောက်ခံရာတွင် မည်သည့်အပိုင်းကို ဦးစားပေးကောက်ယူမလဲ။ (ဥပမာ အားဖြင့် ပို့ကုန်၊ သွင်းကုန်၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်း၊ အိုးအိမ်တိုက်တာ၊ မြို့ပြအီလစ်များ၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု)

(၄) ထိုကဲ့သို့ အခွန်ကောက်ခံခြင်းကြောင့် ငွေကြေးပေါ်လစီတွင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ခြေရှိ သော မျှော်မှန်းချက်နှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုဖြစ်နိုင်ခြေဖြေရှင်းထားရန် လိုအပ်သည်။

နိုင်ငံရေးသမားများက ဘဏ္ဍာရေးကိစ္စများကို ပြောလာသောအခါ အခွန်အခကိစ္စကို မည်သို့ ဖြေရှင်းသနည်းဆိုသည်မှာ အထက်ပါ အချက်လေးချက်ပေါ်တွင် အခြေပြု စဉ်းစားရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်များကို ထည့်သွင်းခြင်းမရှိပါက ငွေကြေးပေါ်လစီတွင် ပြဿနာတက်လာပြီး ရေရှည်တွင် ကုန်ဈေးနှုန်းဖောင်းပွမှု၊ အလုပ်လက်မဲ့၊ လုပ်ငလစာ၊ လူထုဝယ်လိုအား၊ ဈေးကွက် ရောင်းလိုအား စသည်ဖြင့် စီးပွားရေးကွင်းဆက်ပြဿနာ တက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးသမားတို့က လူထုအကြိုက် နိုင်ငံရေးမက်လုံးများ ပေးကြသောအခါ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ပိမှု ကို ဆန်းစစ်ထားရန် လူတိုင်းတွင် အသိပညာတစ်ခုရှိသင့်သည်။

စီးပွားရေးစက်တာအရဆိုသော် အခွန်ကောက်ခြင်းသည် ပြည်သူပိုင် အခန်းကဏ္ဍ၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမငကို တိုးစေရန်ဖြစ်သည်။ လူထု၏ လူမှုရေးကုန်ကျစရိတ်များကို အစိုးရ ကျခံထား ခြင်းဖြင့် လူထုတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ စုဆောင်းလိုမှု အချိုးမြင့်တက်လာခြင်းကို မျှော်မှန်းနိုင်ပေ သည်။ စီးပွားရေးစနစ်တစ်ခုတွင် စုစုပေါင်းစားသုံးမှုနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု တိုးပွားနေပါက အခွန်ကောက်ခံ ခြင်းသည် အသင့်တော်ဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်သည်။ သီအိုရီအရ လိုငွေပြဘတ်ဂျက်ကို သွားရာတွင် အခွန်ကောက်ခြင်းသည် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း အခွန်အား မည်သို့မည်ပုံ ကောက်ခံပါက စားသုံးမှုလျော့နည်းလာမည်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၊ ကုန်ပစ္စည်းများ၊ သွင်းကုန်၊ ထုတ်ကုန်များ၊ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများအား ကောက်ခံပါက လုပ်ငန်းရှင်များအနေဖြင့် ထိုအခွန်အခအား ၎င်းတို့ကျခံပါမည်ဆိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ခြေနည်းပေသည်။ လုပ်ငန်းရှင်များအနေ ဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ပစ္စည်းများ အရပ်ရပ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများတွင်လည်းကောင်း ကျခံရမည့် အခွန်ငွေအား စားသုံးသူက ကျခံစေရန် ဈေးတင်လိုက်ပါက ဤတွင် ဈေးကွက်အတွင်း လူထု၏ စားသုံးမှု ကျဆင်းသွားမည်ဖြစ်သည်။

ထိုမှစတင်သည့် စားသုံးမှုကျဆင်းခြင်းသည် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများအပေါ် ရိုက်ခတ်မှု များ ဖြစ်လာနိုင်ခြေရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လိုငွေပြဘတ်ဂျက်နှင့် ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီ အား နိုင်ငံရေးသမားတို့ ကိုင်တွယ်ရာတွင် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ချေးငွေများဖြင့် ဖြည့်ဆည်းသည့် နည်းလမ်းဖြင့်လည်း ရှာတတ်သည်။ ချေးငွေဖြင့် ဘတ်ဂျက်လိုငွေကိုဖြည့်ပြီး အသုံးစရိတ်များ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကြောင့် နိုင်ငံတော်အနေဖြင့် အမျိုးသားကြွေးမြီ (nation Debt) ဖြစ် ပေါ်လာနိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ သံကွင်းဆက်ဘဏ္ဍာရေး ယိုပေါက်များကြောင့် ဖောင်းပွမှုများဖြစ်လာ ပါက ဗဟိုဘဏ်က အကိုင်အတွယ်ကောင်း ရှာဖွေထားရှိရန် လိုအပ်လာပါသည်။

ဗဟိုဘဏ်

ဗဟိုဘဏ် အဓိကကိုက်တွယ်ရသည်မှာ ငွေကြေးပေါ်လစီဖြစ်သည်။ ဘဏ္ဍာရေး အကိုင် အတွယ် ချွတ်ချော်ပါက ဗဟိုဘဏ်တွင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း တာဝန်ရှိလာသည်။ ငွေကြေးပေါ်လစီ သည် ကာလရှည်တွင် ပြတတ်သော နာတာရှည်ရောဂါဖြစ်သောကြောင့် အထိနာရသည်။ ငွေကြေးပေါ်လစီ၏ အကိုင်အတွယ်ကြောင့် ငွေကြေးဖောင်းပွမှု ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ အမျိုးသားကြွေးမြီ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ထမ်းပိုးထားရခြင်းမှာ ကြီးမားသော တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်သည်။ ဘဏ်များကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် အတိုးနှုန်းပေါ်လစီနှင့် reserved money အချိန်အဆကို ထိန်းကျောင်းသည့် တာဝန်သာရှိသည်။

ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ်များသာ အားပေးခြင်းတစ်ခုသာမဟုတ်ဘဲ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဘဏ်များ ဖြစ်ထွန်းရန်တာဝန်ရှိသည်။ ငွေကြေးဈေးကွက်၊ အစုရှယ်ယာဈေးကွက် များ ဖြစ်ထွန်းရန်တာဝန်ရှိသည်။ ထိုလုပ်ငန်းများသာ နိုင်ငံရေးသမားများ၏ နိုင်ငံရေးပေါ်လစီနှင့် မဆိုင်ပေ။ လူတိုင်းသည် ငွေနှင့် ပတ်သက်နေသောကြောင့် ငွေကိစ္စကိုသာ ဗဟိုဘဏ်က ဦးစား ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ငွေ ဘာဖြစ်နေသည်၊ ငွေ ဘယ်သွားနေသည်၊ ငွေဈေး အတက်အကျ ဘယ် လောက်ဖြစ်နေသည်ကိုသာ အာရုံပြုရမည်ဖြစ်သည်။ အစိုးရအားလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးသမား အားလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုရန် မဟုတ်ပေ။

ဗဟိုဘဏ် အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ၏ အဓိကတာဝန်မှာ ငွေဖောင်းပွမှုကို ကိုင်တွယ်ရန်၊ အတိုး နှုန်းဆိုင်ရာ အလျှော့အတင်းကို ကိုင်တွယ်မှုသည် ပြည်သူလူထုအတွင်း စီးပွားရေးလှုပ်ရှားမှုများ တွင်သာ

အဓိကသက်ရောက်စေသောကြောင့် အစိုးရအား ကိုယ်စားမပြုကြောင်းကို ပေါ်လွင်စေ မည်ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အတိုးပေါ်လစီနှင့် Money Supply ကို ကစားစေခြင်းဖြင့် လူထု၏ အလုပ်အကိုင်ပြည့် အခြေအနေ၊ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုပမာဏ စုဆောင်းမှုအချိုး၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပြန်ရ ချက် စသည်တို့ကို တွက်ချက်လေ့လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ၊ ဒီမိုကရက်တစ်နိုင်ငံများ၊ ပြည်သူက ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားသည့် အစိုးရပုံစံဖြင့်အုပ်ချုပ်သော တိုင်းပြည်များတွင် သူတို့တင်မြှောက်ထားသော အစိုးရကိုပင် ငွေကြေးပေါ်လစီနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြည်သူများက လုပ်ပိုင်ခွင့်မပေးပေ။ ထို့အတွက် ဗဟိုဘဏ်မှ တာဝန်အပြည့်အဝယူရသည့် သဘောဖြစ်သည်။

အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားရှုထောင့်မှဆိုရလျှင် ဗဟိုဘဏ်သည် လူထုကို တာဝန်ခံပြီး သမ္မတ အား အစီရင်ခံရမည်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးသမား၏ ဘဏ္ဍာရေးယိုပေါက်များကြောင့် ပိတ်ပစ်တတ် ရန်အတွက် ပြည်သူလူထုတွင် စီးပွားရေးအမြင်ရှိရန်လိုအပ်သည်။ ဘဏ္ဍာရေးပေါ်လစီတွင် နိုင်ငံ ရေးမက်လုံးဖြင့် အကိုင်အတွယ်မတတ်ပါက နိုင်ငံတော်နှင့် လူထုက အကြွေးဝန်ပိမည်ဖြစ်သည်။ ဗဟိုဘဏ်က ငွေကြေးပေါ်လစီကို မကိုင်တွယ်တတ်ပါက အင်းဆက်နှင့် ဈေးနှုန်းဖောင်းပွမှုကို ဖြစ်စေနိုင်သည်ကို ဘောဂဗေဒ ကကြီး ကခွေး အဆင့်လောက် လူတိုင်းသိရန် လိုအပ်သည်။

* *

ခြေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများ၊
တင်ဒါယဉ်ကျေးမှုနှင့်
ခပ်ကြီးကြီး အစိုးရ ပုံသေရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု

ဤကဲ့သို့ နမူနာမျိုးကို ယခင်ကာလ စီးပွားရေးခွင်များတွင်

ကျင့်သုံးနေသော နှစ်ပေါက် တစ်ပေါက်ရှိက် စီးပွားရေးဟုဆိုရမည့် အစဉ်အလာကို
ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယုံတမ်းစကားဟု ဆိုသော်လည်း လွန်ခဲ့သော
အစိုးရခေတ်ကတည်းက အမြစ်တွယ်လာဟန်ရှိသော ခြေပွား လက်ပွား
ကုမ္ပဏီများအရေးမှာ အဆမတန် စီးပွားဖြစ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ယခုထိတိုင်
ထိုလမ်းကြောင်း အတိုင်း သွားနေသလားဆိုသည်ကိုတော့ မျက်ခြည်မပြတ်
လေ့လာရန်လိုအပ်လာပါသည်။ ထိုအချက်သည် အစိုးရငွေလုံးငွေရင်းသုံးစွဲသည့်
အသုံးစရိတ်ပေါ်လစီနှင့် ဆက်နွှယ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုအစိုးရအသုံးစရိတ်ကြီးမားလွန်းသော ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြ
အစီအစဉ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ယခုနှစ်သစ် အစိုးရရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများသည်
capital investment ဟု ဆိုရမည့် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုကြီးမားစွာ
ထပ်မံတိုးချဲ့မည်ဖြစ်ကြောင်း အစိုးရက ကြေညာထားခြင်းကြောင့် ထိုအချက်ကို
ပြေးမြင်မိခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့
ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် အစည်း အဝေး၌ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဒေါက်တာကံဇော်
တင်သွင်းသော ၂၀၁၄-၂၀၁၅ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာနှစ် အမျိုးသားစီမံကိန်း ဥပဒေကြမ်းတွင်
နိုင်ငံတော်ပိုင်မှ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအချိုးသည် နှစ်အလိုက် ဈေးနှုန်းအရ ၂၉ ဒသမ ၄
ရာခိုင်နှုန်းရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယမန် နှစ်က
နိုင်ငံတော်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအနေဖြင့် ၂၅ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိပါသည်။
ထိုရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကြောင့် လျှပ်စစ်ဓါတာခဈေးနှုန်းများတက်ခြင်းလား၊
လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးစရိတ်များ ကျလာ နိုင်သလား၊ ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက်
infrastructure များ မည်မျှဖွံ့ဖြိုးလာသနည်းကို မေးခွန်း ထုတ်နိုင်ပါသည်။
အစိုးရစီးပွားရေးလုပ်ငန်း (State Economics Entripricse) များ မည်မျှ အမြတ်

ရနေသနည်း၊ မည်မျှရှုံးနေသနည်းကို လေ့လာနိုင်သည်။ ယမန်နှစ် နိုင်ငံတော်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကြောင့် မည်သို့ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်ကို ယခုတစ်ကြိမ် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်တွင် ရှင်းပြ သင့်ပါသည်။

ထိုအချက်နှင့် ယခုရှင်းပြမည့် ခြွေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများအရေး မည်ကဲ့သို့ ဆက်စပ် နိုင်မည်ကို စဉ်းစားကြရန်၊ တွေးတောကြရန်၊ မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်ရှုကြရန် ယခုဆောင်းပါး က အစဖော်ပေးပါမည်။

* *

ခြွေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများ

ခြွေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများကို မည်သို့အစဖော်မည်နည်းဆိုသည်မှာ အစိုးရထုတ် သတင်းစာများတွင် ဖော်ပြသော မင်္ဂလာဆောင်သတင်းများမှ သဲလွန်စရတတ်သည်။ လူပုဂ္ဂိုလ် များ၏ နောက်တိုးအမည်များ၊ ဘွဲ့များ၊ ပိုင်ဆိုင်မှုများ၊ ကုမ္ပဏီလက်ခွဲများ၊ ဒါရိုက်တာလက်ခွဲများ၊ မန်းနေဂျင်းဒါရိုက်တာခွဲများကို တွေ့ဖူးကြပါလိမ့်မည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဖခင်က ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ မိခင်က မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမီးက အထူးအရာရှိအဖြစ် လည်းကောင်း၊ သမက်ကို မန်နေဂျာချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း စသည့် position မျိုးစုံ ဖော်ပြထား သည်ကို ရှည်လျားစွာတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရာထူးရာခံမျိုးစုံရှိသည်ကို လေးနက် စွာမှတ်ထားရန် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယသဲလွန်စမှာ မိသားစုလိုက်၊ အမျိုးအဆွေလိုက်၊ ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်း လိုက်ရှိနေသော အစုအဝေးကြီးက ကုမ္ပဏီများ၊ လုပ်ငန်းခွဲများ၊ franchise များ၊ လက်ခွဲကုမ္ပဏီ များ၊ အေဂျင်စီများ စသည်ဖြင့် နာမည်အမျိုးမျိုးဖြင့်

မှတ်ပုံတင်ထားသည်ကို လေ့လာခြင်းမှ ရပါလိမ့်မည်။ ယခင်အစိုးရခေတ်များတွင် ကုမ္ပဏီလိုင်စင်လျှောက်ခြင်း၊ ကုမ္ပဏီမှတ်ပုံတင် အာမခံငွေ ကြီးမားခြင်း၊ ထိုကဲ့သို့ မှတ်ပုံတင်ရသည့်အတွက် လာဘ်ကြီးမားစွာပေးရခြင်း စသည့် အချက်များကြောင့် ထိုကန့်သတ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန် သာမန်လုပ်ငန်းရှင်များ မတတ် နိုင်ခံ။ ထိုအချက်သည် နောက်ပိုင်း၌ ရန်ကုန်မြို့ရှိ လူကုံထံအီလစ်များ၊

ရွှေတောင်ကြားအီလစ် များ၊ နိုင်ငံခြားသားများအား မြေ၊ အိမ်ငှားရမ်းခြင်းဖြင့် ရလာသည့် ငွေလုံးငွေရင်းဖြင့် ကုမ္ပဏီ ထောင်နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိသည့် အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ်အစဉ်အလာ ရေစီးကြောင်းကား

မြန်မာ့စီးပွားရေးလူသစ်များဟု တစ်ခါတရံ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ့စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှုတွင် စွန့်ထွင်ဦးစီးများ၊ လုပ်ငန်းရှင်များဟု တံဆိပ်ကပ်သည်မှာ ထိုသူများလားဟု မေးခွန်း ထုတ်စရာဖြစ်နေသည်။

နောက်တစ်မျိုးမှာ စစ်ဘက်နှင့် ဆက်နွှယ်သူ အပေါင်းအပါများ၊ ခရိုနီ၊ ခရိုပြာ အသိုင်း အဝိုင်းများ၊ ဗိုလ်ချုပ်အသိုင်းအဝိုင်းများက မျက်စိကျပြီး ပြိုတိုးလာခြင်းကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ခြေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများ အပြန့်ကျယ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအစဉ်အလာကို ကြားဖူးနားဝ မဟုတ် သော်လည်း ယခင်အစိုးရခေတ်က လူပြောသူပြောများသည့် မှတ်ကျောက်ဖြစ်သည်ကိုတော့ မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ထိုကဲ့သို့ လက်ပွား ခြေပွား ကုမ္ပဏီများ၌ ရာထူးမျိုးစုံတွင် ဖခင်၊ မိခင်၊ ယောက္ခမ၊ သမက်၊ သမီး၊ ယောက်ဖ၊ မယားညီအစ်ကို၊ လင်မောင်နှမ စသည့် ပတ်ခွေ နေသူများက အဆိုပါခြေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီခွဲများ၌ နေရာယူကြမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအစုအဝေးကြီးသည် မည်သည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမဆို ကင်ဆာဆဲလ်များသဖွယ် ဆက်စပ်နေ ကြသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ထိုအစုအဝေးကြီးက ယခု မြန်မာ့စီးပွားရေးဟု ကင်ပွန်းတပ်နိုင်ပါသလား။ ထိုသူများ၏ ယခင်အခွင့်အရေးများက စက်မှုဇုန်များ

တည်ဆောက်ရာတွင် မြေကွက်များအား အချိုးကျ ပေးရမည်ဆိုပါက ထိုလက်ပွား
ခြေပွား ကုမ္ပဏီများက တစ်ဦးမဟုတ် တစ်ဦးရသည်။ စက်မှုဇုန် ထုတ်ကားများအား
ကုမ္ပဏီများအား ခွဲတမ်းချမည်ဆိုပါက ထိုလက်ပွား ခြေပွားကုမ္ပဏီများထဲက
တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ မလွတ်နိုင်ခဲ့။ ကုမ္ပဏီအလိုက် ရရှိသည့်ခွဲတမ်းကိုတာ
သွင်းကုန်၊ ထုတ် ကုန်လိုင်စင်၊ စက်မှုဇုန်မြေကွက်၊ တယ်လီဖုန်း၊
အစိုးရစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ ဝယ်ယူခွင့် ခွဲတမ်း များက ၎င်းတို့
လက်ခွဲတည်ထောင်ထားသော လက်ပွား ခြေပွား ကုမ္ပဏီများနှင့် မလွတ်ကင်း။
ဖခင်ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌမရလျှင် သမက် ဒါရိုက်တာရမည်။ သမီး ဇုန်ထုတ်ကားမရလျှင်
ယောက်ဖ (သို့မဟုတ်) မယားညီအစ်ကိုက ဇုန်ထုတ်ကားရမည်။
ထိုခွဲတမ်းမလေ့ကား ရင့်မွဲနေခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။

* *

တင်ဒါယဉ်ကျေးမှု

တင်ဒါယဉ်ကျေးမှုအသစ်များ မည်သို့ရှိသည်ကို ခန့်မှန်းရန်
ခက်ခဲသည်ဆိုသော်လည်း ယခင်က တင်ဒါယဉ်ကျေးမှု မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို
လေ့လာခြင်းဖြင့် အစိုးရပုံသေအသုံးစရိတ်များ ယိုပေါက်ပိတ်/မပိတ်ကို
တွက်ချက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုမူ အစိုးရလိုငွေပြုဖြင့် သွားသော ဘတ်ဂျက်
ပေါ်လစီဖြစ်သည်။ အစိုးရ၏ ကြီးမားသော အသုံးစရိတ်များ၊ ကြီးမားစွာ
ရရှိနေသော ထောက်ပံ့ ငွေများမှ ဖြာထွက်လာသော တင်ဒါဈေးကွက်
စီးပွားရေးအပေါ် မည်သို့သက်ရောက်နိုင်သည်ကို လေ့လာခြင်းဖြင့်
စီးပွားရေးပညာရှင်၊ နိုင်ငံအကျိုးပြုတည်ဆောက်သူ၊ ပါတီနိုင်ငံရေးသမား၊ မီဒီယာ
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ အရပ်ဘက်လူကြီးမင်းများက ထောက်ပြရန် တာဝန်ရှိပါသည်။

မင့်ကင်ဇီ၊ ကမ္ဘာ့ ဘဏ်၊ JICA နှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများက မြန်မာ့ဖွံ့ဖြိုးမှုကို အကောင်းဘက်မှ ထုတ်ပြန် ထားသော်လည်း ထိုအချက်ကို ထောက်ပြရန်မမေ့အပ်ပေ။ တင်ဒါစီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးမှ ညွှန်ကြားချက်အမှတ် ၁၊ ၂၀၁၃ (နေ့စွဲ- ဧပြီလ ၅ ရက်၊ ၂၀၁၃) ၌ ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှု လုပ်ငန်းများနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုရာတွင် တင်ဒါစည်းကမ်းချက်များ ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သမ္မတရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးလှထွန်းလက်မှတ်ဖြင့် ညွှန်ကြားချက် ထုတ်ပြန်ထားပါသည်။

အဆိုပါ ကြေညာချက်တွင် ပုဒ်မကြီးသုံးခုရှိပါသည်။ ပုဒ်မကြီးသုံးခုမှ ဆင့်ပွားလာရာတွင် ပုဒ်မငယ် ၃၂ ခုနှင့် ပုဒ်မခွဲငယ် ၃၀ များ ရှိပါသည်။ အဆိုပါ ညွှန်ကြားချက်အရ အတော်အတန် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မကြီး ၃ ခုမှ ဆင့်ပွားခဲ့ထွက်လာရာတွင် တင်ဒါခေါ်ယူရေး ကော်မတီ၊ ကြမ်းခင်းဈေး တွက်ချက်ရေးကော်မတီ၊ တင်ဒါစိစစ်ရွေးချယ်ရေး ကော်မတီ၊ အရည် အသွေး စစ်ဆေးရေးကော်မတီ စသည်ဖြင့် ထောင့်စေ့စွာ ကြီးကြပ်ရန် ဖော်ပြထားပါသည်။

ယခု တင်ပြလိုသည်မှာ တင်ဒါစီးပွားရေးနှင့် ခြွေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများ မည်သို့ ဆက်စပ်နိုင်သည့် ဖြစ်တန်စွမ်းများကို စောင့်ကြည့်ဝေဖန်ရန် ဖြစ်သည်။ တင်ဒါစီးပွားရေး လုပ်ပုံ လုပ်နည်းအဆင့်ဆင့်ကို ယခင်က ဤသို့ နားလည်ထားပါသည်။ (ယခုတိုင် တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ် သည်။) ပထမ တင်ဒါခေါ်ယူရာတွင် တင်ဒါတင်သွင်းမည့်သူများက ခြွေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီ များဖြစ်ပါသည်။ အဖေက ကုမ္ပဏီနာမည်တစ်မျိုး၊ ယောက်ဖက ဖက်စပ်နာမည်တစ်မျိုး၊ မိန်းမ၊ သမက်၊ မယားညီအစ်ကိုက နာမည်တစ်မျိုး စသည်ဖြင့် တင်ဒါတစ်ခုတည်းပေါ် ၎င်းတို့ ခြွေပွား လက်ပွားကုမ္ပဏီများအားလုံး အမျိုးမျိုးခွဲပြီးတင်ဒါတင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုစီးပွားရေးခွင်မျိုးကား ယခင် တပ်မတော်အစိုးရခေတ်က လက်ထပ်သင်ကြားထားပြီး တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဤတွင် တင်ဒါရွေးချယ်သူ လူကြီးမင်းများ

မည်သည့်ကုမ္ပဏီကိုရွေးရွေး ထိုခြေပွား လက်ပွားကုမ္ပဏီစက်ကွင်းက
လွတ်တော့မည်မဟုတ်

နောက်တစ်မျိုးကား တင်ဒါရွေးချယ်ရေးကော်မတီ၊
တင်ဒါတင်သွင်းစဉ်က သတ်မှတ်ထား သည့်ပစ္စည်း အမှန်တကယ် တင်ပါပစ္စည်း
တင်သွင်းသောအခါ စစ်ဆေးသည့်ကော်မတီ စသည် ဖြင့်
အရပ်ရပ်ကော်မတီများကား ၎င်း တို့၏ ဆေးပေးမီးယူများ၊ အတွင်းလူများ၊
ဘဏ်ကြီးများ၊ ကိုယ်တော်ချောများ၊ သတင်းပေးများသာ ဖြစ်နေတတ်ပြန်သည်။
ထိုသူတို့အား လာဘ်လာဘ၊ ကော်မရှင်စား၊ ရာခိုင်နှုန်းစားများဖြင့် ခြေပွား
လက်ပွား ကုမ္ပဏီများနှင့် တင်ဒါလူကြီးမင်းများ လက်ဝင်းရိုက် တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်
ဇာတ်ညွှန်းကိုအလွတ်ရပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အလုပ်ဖြစ်နေ သော
တင်ဒါစီးပွားရေးယဉ်ကျေးမှုကြောင့် တိုင်းပြည်၏ သယံဇာတများ
ဖွတ်ဖွတ်ကြေနေပြီဖြစ် သည်။ Infrastructure များက ယခုထိ
စုတ်ချာနေဆဲဖြစ်သည်။

တိုင်းပြည် ကျောထောက်နောက်ခံ အဆောက်အအုံများ
တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးဖြစ်စဉ်ကို အားလုံး အသိဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယခုလည်း ၂၀၁၄-၂၀၁၅
အစိုးရဘတ်ဂျက်တွင် ငွေလုံးငွေရင်း အသုံးစရိတ် မြင့်မားလာနိုင်ကြောင်းကို
ဖော်ပြထားသောကြောင့် ထိုကဲ့သို့ စဉ်းစားမိလာခြင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်၏
ဘဏ္ဍာငွေ ဆုံးရှုံးမှုကား ကြီးမားလှပါသည်။ အသုံးစရိတ်များ တင်သွင်းနေပြီး
ထိုအသုံးစရိတ်များအား စောင့်ကြည့်ခြင်း၊ စစ်ဆေးခြင်း၊ ပွင့်လင်းမြင်သာစွာ
ထောက်ပြခြင်း ယဉ်ကျေးမှုမရရှိသေးပါက ခြေပွား လက်ပွား ကုမ္ပဏီများ
အလုပ်ဖြစ်နေဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အပျောက်ရိုက်ခြင်းများကို အစိုးရ
ဒီဇယ်ဆီ တင်ဒါခေါ်ယူခြင်း၊ စားသုံးဆီဝယ်ယူခြင်း၊ ကွန်ပျူတာ ဆက်စပ်ပစ္စည်း
ဝယ်ယူခြင်း၊ လမ်းတံတားဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူခြင်း၊ အိုးအိမ်
တည်ဆောက်ခြင်းများတွင် အတွေ့ရပိုများပါသည်။ ထိုပစ္စည်းများ တင်ဒါသွင်းစဉ်က

မည်သည့် ပစ္စည်းအရည်အသွေး၊ မည်သည့်နိုင်ငံထုတ်လုပ်မှု၊ မည်သည့်ဈေးနှုန်း၊ စသည်ဖြင့် ပါဝင်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အမှန်တကယ် တင်သွင်းသောအခါ ဈေးနှိမ့်သော ပစ္စည်း၊ မလေးရှားမိတ်အား တရုတ်မိတ် ဖြင့် အစားထိုးခြင်း၊ ဓာတ်ဆီ၊ ဒီဇယ်ဆီ၊ စားအုန်းဆီ စသည့်ဆီများတွင် အရည်အသွေးစစ်ဆေးသူ များနှင့် ချိတ်ဆက်ပြီး အရောအနှောများထည့်လွှတ်ခြင်း စသည့် ဒဏ္ဍာရီလာ ပုံပြင်များက ယုံတမ်း စကားများ မဟုတ်ပါ။ ထို့အတွက် လိုအပ်သော ထိုင်းထုတ်တံဆိပ်၊ ဂျပန်ထုတ်တံဆိပ်၊ မလေးရှား လုပ်တံဆိပ်၊ တရုတ်နိုင်ငံလုပ်တံဆိပ် ကြိုက်သည့်နိုင်ငံလုပ်တံဆိပ်ဖြစ်စေ ရန်ကုန်တံဆိပ်ရိုက် လုပ်ငန်းမှ အလွယ်တကူရရှိနိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ အကွက်စေ့၊ ထောင့်စေ့လွန်းသော ခြေပွား လက်ပွားများနှင့် ကော်မတီ အမျိုးမျိုး ကား လွန်စွာအလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ယခင်က တင်ဒါစာရေးပင် သိန်းထောင်ချီ၊ တိုက်သောင်းချီ ပေးဝယ်နိုင်အောင် ချမ်းသာသည်ဆိုပါက ကျန်ရာထူးကြီးကြီးများ၊ မင်းကြီး၊ ဝန်မင်းများကား ဆိုဖွယ်ရာရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ထိုကဲ့သို့ တင်ဒါစီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘဏ္ဍာရေး ယိုပေါက်များ၊ ဆုံးရှုံးနစ်နာနိုင်ခြေများအား ပိတ်ဆို့နိုင်ပြီဆိုသော်လည်း ထိုအမိန့်ကြေညာချက်အား အကောင်အထည်ဖော်မည့်သူများက မည်သူများနည်းမှာ အရာကျပါလိမ့်မည်။ တင်ဒါစီးပွားရေး ဆိုသည်မှာ တင်ဒါခေါ်ယူရေး၊ တင်ဒါကြမ်းခင်းဈေး၊ အရည်အသွေးစစ်ဆေးရေးနှင့်အတူ တင်ဒါ တစ်ခုလုံးအား ထပ်မံစောင့်ကြည့်ရမည့် အဖွဲ့တွင် ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အဂတိတရားကင်းရှင်းသော သူများ၊ ဂုဏ်သိက္ခာဖြင့် ရှင်သန်နေသူများ၊ ပညာရှင်များ၊ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များ၊ မီဒီယာများ ပါဝင်သော အဖွဲ့ဝင်များ ထည့်သွင်းပါက ပိုမိုကောင်းမွန်လာနိုင်သည်ကို စဉ်းစားသင့်ပါသည်။ ထိုအချက်ကသာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကြီးမားသော အစိုးရနှင့် ပုဂ္ဂလိကတင်ဒါများ၏ ကျောထောက် နောက်ခံဖြည့်ဆည်းမှုကသာ သမ္မတဦးသိန်းစိန်ညွှန်းဆိုသည့် All include ဖြစ်မည် ဖြစ်ကြောင်းကို အသိပေးလိုရင်း ဖြစ်သည်။

